

Šv. Kūdikelio Jėzaus Teresė (Teresėlė)

2c,6c klasės šventoji globėja

Šv. Kūdikelio Jėzaus Teresė (Teresėlė) (1873-01-02/1897-09-30) – katalikų šventoji, vienuolė – karmelitė, viena iš keturių moterų, kuriai suteiktas Bažnyčios mokytojos titulas.

Teresė gimė Alansono mieste Prancūzijoje laikrodininko Lui Marteno šeimoje. Šeima buvo labai religinga, ir nuo vaikystės Teresė ir jos trys seserys (kurios taip pat tapo vienuolėmis) perėmė tėvų tyrą tikėjimą.

Kai Teresei buvo devyneri metai, ji labai susirgo ir atsidūrė ant mirties slenksčio. Po netikėto pasveikimo mergaitė galutinai nusprendė pašvęsti savo gyvenimą Dievui ir bažnyčiai karmelitų vienuolyne.

Kai Teresei buvo 15 m., 1889 m. ji pirmą kartą pabandė įstoti į vienuolyną, bet vyskupas jai atsakė, motyvuodamas tuo, kad ji per jauna. Vėliau pakeitė savo sprendimą, ir jos svajonė išsipildė – ji tapo karmelite. Tuo metu dvi jos seserys buvo vienuolės, po kurio laiko į vienuolyną įstojo dar viena sesuo ir jos pusseserė.

Po 7 metų Teresė susirgo tuberkulioze. 1897 m. rugsėjo 30 d. ji mirė būdama tik 24 metų, ir liko nutolusio vienuolyno nežinoma vienuolė. Paskutinius gyvenimo metus paskyrė autobiografinėi knygai, kur aprašė savo gyvenimą ir samprotavo tikėjimo klausimais.

Praėjus metams po mirties, vienuolyno vyresnioji išleido Teresės autobiografiją, pavadintą „Vienos sielos istorija“ tik 2 tūkstančių tiražu. Bet netikėtai knyga tapo labai populiari, tiražai ėjo vienas po kito, vyskupai ir Prancūzijos didieji šventikai žavėjosi kartu su paprastais skaitytojais. XX a. pradžioje „Vienos sielos istorija“ buvo išversta į daugelį Europos kalbų.

1907 m. popiežius Pijus X pirmą kartą išreiškė norą, kad Teresė būtų pagerbta. Vienoje iš privačių audiencijų jis, žavėdamasis ateitimi, ją pavadino „mūsų amžiaus didžiausią šventąja“. 1929 m. atsižvelgus į vis didėjanti piligrimų skaičių prie šventosios kapo Lizje mieste buvo pastatyta Šv. Teresės bazilika. 1997 m. popiežius Jonas Paulius II Mažąją Teresę pavadino Bažnyčios mokytoja.

Šventosios Teresės pagrindinis supratimas ir svarstymas – „mažasis kelias“. Taip ji vadina šventumo pasiekimą, negalvojant padaryti didvyriškų veiksmų ar poelgių tikėjimo vardan. Ji rašė: „Meilę galima įrodyti veiksmais, o kaip aš galiu išreikšti savo meilę? Aš negaliu padaryti didelių žygdarbių. Vienintelis būdas įrodyti savo meilę – mėtyti gėles, ir tos gėlės bus kiekvienas mano žvilgsnis, žodis ir visi mano išoriniai nepastebimi poelgiai, kuriuos aš darysiu dėl meilės“.